

Les noves tecnologies, un pont d'enllaç entre generacions

Albert Magarian*

Traducció per: Artur Sans i Pena de l'article publicat a "Les cahiers de la FIAPA", número 1

Amb el segle XXI, entrem en el que podríem definir com el segle de la "consciència" o el segle de la "llum". En els últims 30 anys, la ciència ha fet un pas de gegant, i les noves tecnologies estan projectant la humanitat endavant.

Avui en dia, noves tecnologies és sinònim d'Internet i comunicacions. L'origen d'Internet se situa ara fa uns 30 anys, i més precisament el 21 de novembre de 1969, quan per la iniciativa de dos universitats americanes, UCLA i Stanford, establiren una comunicació estable entre dos ordinadors. Un mes més tard, dues altres universitats també es van unir creant una xarxa de quatre connexions: havia nascut "Arpanet" (Advanced Research Project Agency Network).

La raó de la creació d'aquesta xarxa provenia de la creença que una hipotètica guerra nuclear amb la Unió Soviètica podria conduir a la destrucció del servidor central de comunicacions de les forces armades, paralitzant-les. D'aquí la necessitat de trobar un mitjà d'assegurar la transferència d'informació, en cas que un servidor - fins el principal - fos destruït.

Amb aquesta tècnica, cada ordinador connectat és capaç de transmetre el missatge, fins i tot si una part de la xarxa no està disponible: ja no hi ha un centre, i cada ordinador pot conversar amb un altre d'igual a igual.

Aquí no entrarem en els detalls que han permès la creació de la xarxa Internet, però és interessant de conèixer que es van establir i acceptar unes normes, en particular el sistema www (World Wide

Web), desenvolupat per la Cern de Ginebra, que permet als usuaris saltar d'un document a un altre, d'integrar-ne, de teixir la seva xarxa.

L'Internet ja està present. Per accedir-hi només cal un ordinador (micro), un arxiu de text, un programari i una línia telefònica. El resultat és que d'uns 28.000 ordinadors al 1987, avui en dia s'ha arribat a la xifra d'uns 325.000.000.

El tràfic d'Internet ha crescut de forma exponencial i, l'any 1998, per primera vegada, ha excedit les comunicacions telefòniques mundials, i es preveu que el 2002, aquestes representaran només l'1% de tot el tràfic mundial.

Aquestes tecnologies de la comunicació i la informació són cada vegada més i més presents al treball, al domicili i a les activitats de lleure; faciliten la vida quotidiana de molta gent, però la compliquen per a molts d'altres.

Així, per tant, l'increment de la població dels majors de 55 anys requereix una

nova reflexió sobre els papers que hauran de jugar en la definició d'aquests mitjans de comunicació. L'envelliment comporta limitacions en els plans funcional, sensorial i dels coneixements. La percepció i l'assimilació són més difícils i requereixen un esforç que molts no estan disposats a fer.

La intervenció dels més joves és determinant per ajudar els més grans a comprendre, utilitzar i participar. Algunes associacions de gent gran han establert classes on els joves inicien els més grans en l'operativa dels ordinadors. D'aquesta forma s'ha establert un pont entre generacions per a una millor comprensió mútua.

Les noves tecnologies no es limiten a un sol sector de la comunicació per Internet, sinó que afecten una varietat de camps dels que ressaltem la DOMÒTICA, la TELEMEDICINA i les trobem en la VIDA QUOTIDIANA. De totes elles parlarem en el pròxim número d'aquesta revista.